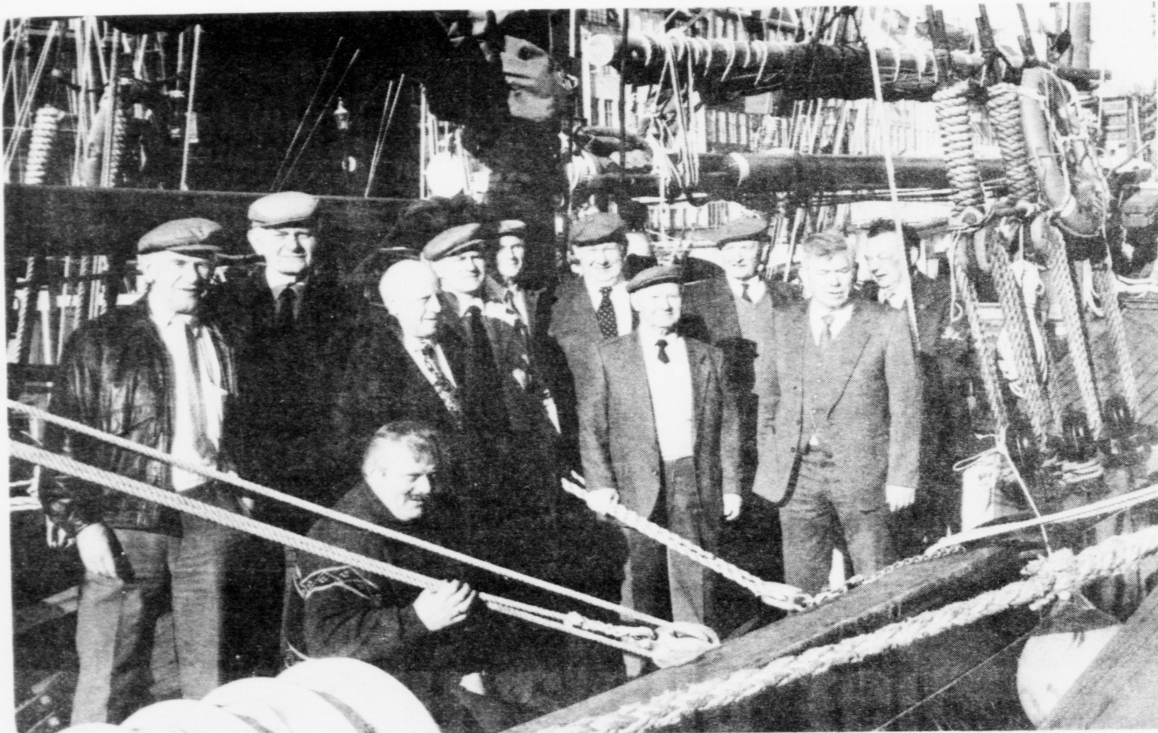

Heldur óvanliga manningin á Johonnu henda túrin til Danmarkar

Johanna og Heimdal við bryggju í Nyhavn

Miðalaldurinn 70 — elsti maður 84

Stuttlig men baldrut ferð við Johonnu

—Sjáldan munnu so nógv-
ar sjómanssögur hava
verið sagðar á einum túri.
Hetta var stuttligasti
túrur, eg havi havt til sjós
síðan eg var óviti, hóast
Johanna bóлтаði óført,
sigur ein av sjógarpunum,
sum var við Johannu.

Fýra samdøgur hevði Johanna um túrin av Havnini til Keypmannahavnar. Og túrin gekk væl hjá teimum 16 sjógarpunum gjøgnum mandsalur og manningin — fimm vóru teir — hóast ferðin ikki var sørt baldrut.

— Hann var landnýrðingur norðan í ættini — einar 20 m/s, tá vit mánadagin seinnapartin fóru av Havnini. Vit finga altan tvørs, og tað gekk við rúkandi ferð, hóast vit ongantið høvdu størseglið

uppi. So mikið baldrut var ferðin, at fleiri av okkum gomlu, sum hava livað so at siga alt okkara liv á sjónum, finga sjóverk, greiðir Martin Eidesgaard frá.

— Men ein so stuttligan túr á sjónum havi eg ongantið upplivað áður. Eg rokni avgjört ikki við, at so nógvur sjómanssøgur eru sagðar á nokkrum túri áður. Tað tóktist sum menn kappaðust um at siga frá, og hvør royndi at vera betri enn annar. Jú, har var liv í lugarinum all-

an túrin, greiðir Martin Eidesgaard frá.

At søgurnar vóru mangar, er kanska ikki so lögð. Allir, sum vóru við Johonnu, hava verið á sjónum alt livið. Og ikki minst frá krígssárunum hevur ivaleyst verið mangt at sagt frá.

Til stuttleika funnu teir fram til, at teir vóru 1422 ár tilsamans. Við øðrum orðum var miðalaldurinn meir enn 70 ár. Elsti maður var hin 84 ára gamli Dánjal Jákup Joensen, vanliga nevndur Dallin, úr Vági. Hann er nú búsetur í Vatnsørum.

Stór móttøka

Tað bar Johonnu ikki til at leggja inn í Nyhavnina beint sum hon kom, og tí lögdu teir at landi eitt sinduruttanfyri, men mánamorgunin var gjørligt at koma inn í sjálva Nyhavnina.

Beint sum Johanna hevði lagt at landi við Kvæsthusbrúna vóru mong, ið tóku móti, millum teirra Kent Kirk, fiskimálaráðharri, sum heilsaði ættarfolki sínum vælkomnum.

Leygardagin hevði foroyingafelagið í Hvidovre veitslu fyri gestunum, og hesi veitslu lata teir á Johonnu sera væl at.

— Blíðskapurin var bara ótrúligur. Nú er alt sjóverk gloymt, og vit gleða okkum til nakrar spennandi dagar í Keypmannahavn, segði ein teirra.

